

TÚU, o. z., dokončil vrtné práce na odkališti ve Zlatých Horách | DIAMO2023 | Palivový kombinát Ústí přejde pod s. p. DIAMO | DIAMO vstoupilo do Spolku svatá Barbora | Fotoreportáž – Bánští potápěči z o. z. HBZS prošli výcvikem | 60 let od tragédie na Dole Dukla | 130 let od založení Dolu Louis v Ostravě-Vítkovicích | Pozvánka na den otevřených dveří o. z. ODRA

Obsluha vrtné soupravy po vytěžení vrtných tyčí s jádrovkou z vrtu po odběru vzorku kalů

TÚU, o. z., dokončil vrtné práce na odkališti ve Zlatých Horách

V rámci schválených průzkumných prací pro ověření zásob zlata na ložisku ve Zlatých Horách zrealizoval státní podnik DIAMO vlastními silami během měsíce června vrtné práce na odkališti O3. Práce probíhaly ve vyprojektované síti deseti bodů a provedli je pracovníci vrtného úseku odstěpného závodu Těžba a úprava uranu, kteří disponují potřebnou vrtnou technikou a znalostmi pro různé typy vrtání. Odebrané vzorky si převzala laboratoř na odstěpném závodě GEAM, která provede potřebné rozborů na stanovení obsahu zlata ve vrtných jádrech.

K vrtání byla určena vrtná souprava RDBS na pásovém podvozku, vybavená vrtným materiálem tak, aby bylo možné odebírat jádro všemi obvyklými způsoby používanými vrtným úsekem a zároveň, aby byl zajištěn maximální výnos jádra, tj. vrtání systémem wireline, vrtání pomocí jádrovek s využitím vodního výplachu nebo na sucho, případně odběr jádra nátlakovým způsobem.

Realizace vrtných prací byla naplánovaná na měsíc červen. Dne 31. května byl s pomocí techniky střediska dopravy přepraven veškerý materiál včetně vrtné soupravy do lokality Zlaté Hory. Po zřízení zázemí obsluhy vrtné soupravy zahájili 1. června pracovníci vrtného úseku č. 4 – vrty o. z. TÚU vrtné práce vrtem ZHO3-08. Při vrtání prvního vrtu z důvodu neznalosti

přesného složení a pevnosti kalů uložených v odkališti vyzkoušeli všechny typy vrtání s tím, že nebylo dosaženo požadovaného výnosu jádra. Na základě zkušeností s odvrtáním prvního vrtu použili na druhém realizovaném vrtu ZHO3-09 vrtání s odběrem jádra na sucho se současným zavrtáváním ochranných Fe pažnic o průměru 152 mm. Jelikož podle projektu měl být tento vrt vystrojen pažnicemi, po dovtáčení do konečné hloubky byly v místě vrtu zavrtány Fe pažnice o průměru 219 mm. Do vrtu byly následně zapuštěny perforované PEHD pažnice o průměru 110 mm a mezikruží vrtu bylo zaplněno kačírkem za současného odpažování pažnic o průměru 219 mm, na závěr byla usazena ochranná pažnice na ústí vrtu a mezikruží pažnic bylo utěsněno jílem.

Dále byly odvrtány zbývající vrty s indexy ZHO3-01 až ZHO3-10, všechny s odběrem jádra na sucho a se zavrtáváním Fe pažnic o průměru 152 mm podle potřeby do různých hloubek. Na úplný závěr byl ještě odvrtán vrt ZHO3-08A, aby byl splněn výnos jádra i v místě prvního realizovaného vrtu. Celková odvrtaná metráž byla 235,66 bm s výnosem jádra téměř 100 %. Všechny vrty, s výjimkou vystrojeného vrtu, byly ihned po odvrtání zlikvidovány záhozem a pomocí jílového těsnění byla obnovena původní těsnicí vrstva odkaliště.

Dne 29. června se veškerá technika a vrtný materiál přesunuly ze Zlatých Hor zpět do Stráže pod Ralskem a vrtné práce na odkališti ve Zlatých Horách tak byly ukončeny.

O odkališti O3

Odkaliště po úpravě polymetalických rud z ložiska Zlaté Hory leží 3 km jižně od města Zlaté Hory na levém břehu Zlatého potoka. Tvoří je odkaliště O1, O2 a O3, do kterých byly ukládány flotační kaly. Odkaliště O3 je rozlohou i objemem největší ze všech tří zlatohorských odkališť. Má plochu 22 ha

Pracovníci vrtného úseku o. z. TÚU vytlačují vrtné jádro z jádrovky

a je v něm uloženo 4 733 811 t odpadů po úpravě. Odkaliště je sanované, hráze jsou zpevněny hlutinou a utěsněny jílem. Odkaliště je zatravněné a v celé ploše byly vysazeny listnaté stromy. Geologický průzkum je zaměřen na potenciálně zlatem bohatší vrstvy flotačních písků (kalů) vzniklých během 4 let (1990–1994) úpravou rudy zejména z ložiskového prostoru ZH-západ, kdy bylo vytěženo 643,5 kt rudy s průměrným obsahem zlata 2,37 g/t a produkci 1 524 kg zlata. Ve stejnou dobu

byly do odkaliště ukládány odpady po úpravě Cu rudy z ložiskového prostoru ZH-Hornické skály (1990) a polymetalických rud z ložiskového prostoru ZH-východ (1990–1992). V podloží potenciálně zlatonosných odpadů byly ukládány flotační kaly zejména z těžby Cu rud ložiska ZH-jih (1964–1989). ■

Ing. Roman Skočovský
vedoucí výrobního úseku č. 4,
o. z. TÚU

Ing. Ladislav Pašek
vedoucí odboru hornictví, ŘSP

DIAMO2023 – Co nového v IT týmu

Skupina IT v uplynulém období zahájila společnou cestu za modernizací informačních technologií ve státním podniku DIAMO. Cesta, kterou se vydáváme není jednoduchá, ale věříme, že povede k plošné digitalizaci, centralizaci, a především opuštění většiny papírové agendy.

Jako první společný projekt, který skupina IT realizovala, byl a je centrální výběr a následná realizace veřejné zakázky na nákup počítačových stanic, notebooků a ostatního příslušenství pro celý státní podnik DIAMO. Věříme, že tato první „vlastovka“ přinese celou řadu dalších projektů, které povedou k našim vytyčeným cílům.

Další oblastí je realizace centrálního auditu, kdy očekáváme v rámci závěrečné zprávy doporučení a pomoc s dalšími směry pro následující roky. Během hodnoceného období se skupině podařilo sestavit zadání pro tento audit a úspěšně dokončit veřejné výběrové řízení, z něhož jako nejvhodnější kandidát byla vybrána společnost Deloitte.

Poslední oblast, kterou bych chtěl touto cestou zmínit, je vytvoření společného vzdělávacího portálu, neboli „e-learning“. Skupina IT by ráda tímto portálem zahájila postupnou osvětu jednotlivých oblastí, nejenom v oblasti IT.

Ing. Martin Chovančík
projektový manažer IT týmu

DIAMO2023 – Náměty zaměstnanců

Vedení státního podniku děkuje za první náměty zaměstnanců směřující ke zefektivnění práce nebo postupů a procesů v rámci závodů i celého podniku. Všem návrhům se bude vedení věnovat a průběžně na ně reagovat. Jedním z prvních je nápad Ing. Moniky Dropové z oddělení ekologie odštěpného závodu Správa uranových ložisek, který už se realizuje.

Námět M. Dropové: Vytvořit dostupný seznam zaměstnanců státního podniku, kteří jsou držiteli nějakého osvědčení o odborné způsobilosti nebo autorizace ke zpracování dokumentací, posudků apod. Minimalizovaly by se tak náklady na zpracování dokumentací externími osobami a zároveň by

tyto služby mohl nabízet s. p.

Odpověď ředitele s. p. L. Kašpara: Vytvoření jednotné databáze zaměstnanců, kteří jsou držiteli nějakého osvědčení, odborné způsobilosti nebo autorizace je výborný nápad. Všechna potřebná data jsou k dispozici v seznamech personálních útvarů nebo útvarů bezpečnosti práce jednotlivých odštěpných závodů. V některých případech je závody zveřejňují na svých intranetech. Nicméně vytvoření jedné databáze umožní rychlou orientaci a následně i oslovení odborníků z vlastních řad. Tuto jednotnou databázi vytvoříme, naši zaměstnanci tak získají potřebné informace a státní podnik DIAMO tak lépe vytěží vlastní zdroje.

Náměty, ale i připomínky či dotazy související s transformační cestou k vizi **DIAMO2023** můžete posílat e-mailem na adresu: 2023@diamo.cz.

Palivový kombinát Ústí přejde pod s. p. DIAMO

Foto: zdroj PKÚ, s. p.

Státní podnik Palivový kombinát Ústí (PKÚ) se sloučí se státním podnikem DIAMO, který převezme veškerý jeho majetek. Původní Palivový kombinát Ústí tím zanikne. Návrh Ministerstva průmyslu a obchodu (MPO) na plánovanou fúzi projednala vláda. Oba podniky se zabývají zahazováním následků hornické činnosti.

„Fúze obou podniků přinese úspory až 65 milionů Kč ročně a dojde také k odstranění duplicitních činností obou podniků. Produktovou synergií se zlepší postavení výsledného jednoho podniku, předpokládáme výhodnější poplatky, podmínky při nákupu služeb a materiálu apod.“ říká vicepremiér a ministr průmyslu a obchodu Karel Havlíček a dodává: „Zahazování následků hornické činnosti tak bude víc transparentní s jednotným přístupem a řízením jako takovým, které se jedním managementem zjednoduší, stejně jako ochrana zájmů státu v oblasti strategických surovin.“

„Výhodami sloučení obou podniků bude větší srozumitelnost přístupu

státu pro veřejnost, jednotné řízení podniku, zvýšení konkurenceschopnosti na trhu, stejný způsob a priority čerpání prostředků ze státního rozpočtu,“ uvádí náměstek ministra pro řízení sekce správy majetkových podílů Jan Dejl a dodává: „Okamžitě začíná pracovat expertní tým, který bude mít celý proces sloučení obou podniků na starosti.“

Mezi další výhody patří možnost lepší realokace finančních prostředků v případě nedočerpání nebo naopak v případě nedostatku finančních prostředků. Pod jednou hlavičkou se také budou soustředit specialisté do odborných skupin a vytvoří tak silné odborné základy, sdílení odborností, znalostí a know-how. Dojde také ke spo-

jení báňských záchranných stanic v majetku státu pod jedno řízení. Ambicí MPO je realizovat celý proces do 31. prosince 2021.

„Vznikne jediný partner státu s významnou odborností pro řešení zvláštních potřeb státu v oblasti hornictví, průzkumu, těžby, sanací, rekultivací nebo správy opuštěných důlních děl, popřípadě odstraňování důlních škod,“ upřesňuje ředitel státního podniku DIAMO Ludvík Kašpar.

PKÚ se zabývá zahazováním následků po těžbě hnědého a černého uhlí a ropy v severozápadních Čechách, oblasti Trutnova, Kladna a Hodonína. Současná velikost PKÚ podle MPO odpovídá velikosti i organizačnímu členění odštěpných závodů s. p. DIAMO. Ke konci loňského roku měl s. p. DIAMO 2 379 a Palivový kombinát Ústí 378 zaměstnanců.

Zdroj www.mpo.cz

DIAMO vstoupilo do Spolku svatá Barbora

V návaznosti na převzetí dolů na Karvinsku se státní podnik DIAMO rozhodl vstoupit do Spolku svatá Barbora a tím podpořit jeho činnost. Spolek pomáhá osiřelým dětem a rodinám horníků a dalších zaměstnanců dolů.

„Hornické povolání je velmi náročné a ani po ukončení těžby rozhodně není bez rizika. Jako člen Spolku svatá Barbora pomůžeme dětem a rodinám, které přišly o živitele, a zároveň budeme připraveni na případy, kdy by se do tíživé situace dostala rodina našeho zaměstnance, a to nejen na Karvinsku,“ uvedl Ludvík Kašpar, ředitel státního podniku DIAMO.

Spolek svatá Barbora sdružuje právnické a fyzické osoby, které chtějí pomáhat dětem a rodinám zaměstnanců a bývalých zaměstnanců firem – členů spolku, kteří zemřeli na následky pracovního úrazu nebo v důsledku poruchy zdraví při práci. Členy spolku jsou kromě společnosti OKD, Sdružení

hornických odborů a nově státního podniku DIAMO také dodavatelské firmy, zdravotní pojišťovna a Karvinská hornická nemocnice.

Aktuálně se spolek stará o 44 dětí, kterým pomáhá například s financováním školného, ubytování při studiu, pořízení počítačů, táborů, volnočasových aktivit apod.

„Situace v rodině, které zemře živitel, je opravdu těžká. Spolek se snaží, aby osiřelým dětem nedostatek financí nebránil ve studiu, rozvoji talentu, zájmové činnosti apod. Jsem ráda, že státní podnik DIAMO posílil náš spolek, a věřím, že jeho zaměstnanci uvítají, že se na ně bude vztahovat případná podpora,“ doplnila Monika Němcová, předsedkyně Spolku

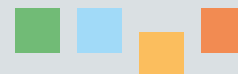
svatá Barbora, která jej vede od roku 2014.

Státní podnik DIAMO se již účastnil členské schůze, kde se mimo jiné schvaloval roční plán činnosti a pravidla poskytování příspěvků. Podnik má po schůzi zástupce jak ve výboru spolku, tak v revizní komisi.

Finanční prostředky na činnost a sociální výpomoc pro děti získává Spolek svatá Barbora z členských příspěvků, jejichž výši určují stanovy spolku, a z grantu Nadace OKD. Významnou pomocí jsou i dary různých společností a jednotlivců, mezi nimiž jsou také zaměstnanci OKD a státního podniku DIAMO. Další peněžní prostředky získává při různých akcích organizovaných spolkem, což však více než rok nebylo kvůli pandemii možné.

Ing. Jana Dronská, MBA

Bánští potápěči z o. z. HBZS prošli výcvikem

Po covidové pauze se v polovině června 2021 uskutečnil potápěčský výcvik báňských záchranářů – potápěčů v zatopeném břidlicovém lomu ve Svobodných Heřmanicích. Výcviku se zúčastnili potápěči, mechanici a lékaři odštěpného závodu HBZS Ostra-

va a záchranářští potápěči a mechanici ZBZS PKÚ Odolov. Podstatné činnosti výcviku byly především: nácvik vyvažování, komunikace pomocí potápěčského telefonu, práce s lanem pod vodou, nácvik ovládání potápěčského robota a práce s dekompresní komorou.

Břidlicový lom ve Svobodných Heřmanicích, západně od Opavy, dlouhý 500 m a široký 30–70 m. V popředí bójka označující nejhlubší místo lomu – 36 m.

Na přípravě báňského záchranáře – potápěče k ponoru se podílí tým zkušených kolegů. Všechny přístroje musí spolehlivě fungovat.

Těsně před ponorem. V tuto chvíli se udílí poslední pokyny a zkouší potápěčský telefon.

Komunikaci s potápěči zajišťuje pomocí potápěčského telefonu Ing. Jaroslav Provázek, náměstek – hlavní mechanik.

Tým obsluhy potápěčského robota. Robot je ovládán pomocí speciálního ovládacího panelu z povrchové základny, kam přenáší obraz z prostředí pod vodou. Operační hloubka je max. 150 m.

Potápěčský robot se výrazně podílí na úspěších báňských záchranářů – potápěčů.

Na akci musí být přítomen i lékař. MUDr. David Skoumal popisuje funkci dekompresní komory s názornou ukázkou postupu při záchraně potápěče postiženého tzv. kesonovou nemocí.

Výcvik všichni účastníci zakončili úspěšně.

60 let od tragédie na Dole Dukla

Krojování horníci, představitelé města Havířov, zástupci o. z. HBZS a taktéž široká hornická veřejnost se zúčastnili ve středu 7. 7. 2021 pietního aktu na hřbitově v Havířově-Šumbarku k uctění památky 108 horníků, kteří přišli o život při důlní tragédii na Dole Dukla před 60 lety – v pátek dne 7. 7. 1961.

Důlní tragédie byla rozsahem nejhorší po druhé světové válce na území naší republiky a stála za ní nešťastná náhoda, kdy procházející horník na nově budovaném důlním úseku v oblasti 11. sloje nevědomě spustil pásový dopravník, avšak v oblasti nikdo jiný v daný čas nepracoval. Pásový dopravník jel naprázdno, přičemž došlo k zablokování dopravníku a následnému požáru za vzniku jedovatého kouře. Souhrnem dalších nepříznivých okolností (scházely bezpečnostní dveře, dispečer nebral signály kouře vážně, větrní síť byla značně labilní, požární vodovod v oblasti nefungoval apod.) se požár začal rychle šířit z oblasti 11. sloje do

oblasti 8. sloje, kde již naplno pracovalo 103 horníků. Dominovým efektem (řetězová reakce vzájemně se ovlivňujících příčin a následků) se stala oblast smrtící pastí, neboť jedovatý kouř a valící se hustý dým zapříčinil, že horníci již nestačili dosáhnout čerstvých větrů z 3. patra a povětšinou se udusili. Bánští záchranáři byli přivoláni až dvě hodiny po prvotním příznaku kouře a až okamžitě započali záchranné práce, tak mohutný požár rozsáhlé oblasti již nebylo možné zastavit. Po vyhodnocení závažného stavu, kdy bylo vyloučeno přežití zasažených horníků a hrozil výbuch metanu, bylo rozhodnuto o uzavření oblasti (požářiště) výstavbou

výbuchuvzdorných hrází. Do akce bylo nasazeno na 700 záchranářů, po zahynulých hornících zůstalo 108 sirotků, 6 pohrobků a 63 vdov. Tragédie měla za následek zpřísnění pravidel bezpečnosti práce v dolech.

K výročí 60 let důlní tragédie na Dole Dukla byla taktéž vydána publikace „Dukla 1961“ autorů M. Kroupové, J. Čihaře a V. Smičky. Důlní neštěstí bylo taktéž filmově zpracováno ve snímku „Dukla 61“, přičemž autor filmu D. Ondříček získal v roce 2019 za film významné hornické ocenění Český permon.

Bánští záchranáři mají ve znaku černá hornická kladívka umístěná na červeném osmihrotém (maltezském) kříži, přičemž každý hrot značí vlastnost, kterou má záchranář oplývat. Jedná se o chytrost, rozvážnost, bohabojnost, svobodomyšlnost, skromnost, spravedlivost, statečnost a dobromyslnost. Tento článek je také poděkováním

Zástupci s. p. DIAMO, o. z. HBZS na pietním aktu – Ing. Provázek a Ing. Kasper (foto: Š. Šamal)

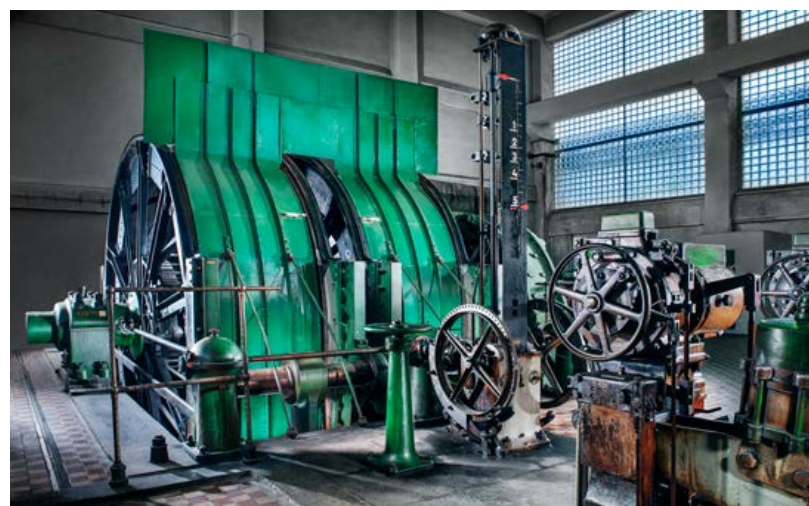
všem bezejmenným báňským hrdinům, kteří nasazují život pro záchranu ostatních kolegů v důlních oblastech, kde se i smrt bojí...
Zdař Bůh!

(článek byl sepsán na základě informací z knihy Memento důlních

nehod v českém hornictví autorů R. Makaria a P. Fastera, str. 275–288, Montanex, 2008)

Ing. Jaroslav Provázek,
o. z. HBZS
a Ing. Václav Dorazil, Ph.D.,
ŘSP

130 let od založení Dolu Louis v Ostravě-Vítkovicích

Elektrický těžní stroj z roku 1924 ve strojovně jámy Jeremenko 1

Sídlo odštěpného závodu ODRA – Důl Louis, který je v Ostravě známý spíše jako Jeremenko, si letos připomíná 130 let od založení. Důl vznikl v blízkosti Vítkovických železáren v roce 1891 v souvislosti se zvýšenou poptávkou po kvalitním černém uhlí pro výrobu koksu a železa. Dnes je jediným funkčním dolem v Ostravě.

Při určení místa pro založení dolu bylo využito znalostí při těžbě uhelných slojí na již existujících dolech Antonín, Šalomoun, Karolína a Hlubina. V roce 1891 byla jako první založena jáma větrní (současný název Jeremenko větrní č. 2), její hloubení bylo zakončeno v roce 1896 po dosažení hloubky 312,5 m. Jako druhá v pořadí byla v roce 1892 založena jáma těžní (současný název Jeremenko větrní č. 1), její hloubení bylo zakončeno v roce 1896 v hloubce 386 m. Na základě prokázaných nálezů uhlí při hloubení jam byly propůjčeny dolu první důlní míry 30. června 1895. V tomto roce po skončení nájmu a začlenění dolu do společnosti Vítkovického horního a hutního těžiřstva (VHHT) dostal důl název Louis (Louisschacht) podle křestního jména hlavního vlastníka VHHT Louise Rothschilda. V roce 1896 byla evidována první těžba uhlí a vytěženo bylo 42 585 tun uhlí. Sloje o mocnosti 45 až 160 cm byly dobývány pilířováním nebo směrným stěnováním. Pro dělníky i techniky se v letech 1895–1899 u dolu Louis vybudovala hornická kolonie, která se později postupně rozšiřovala a po dostavbě čítala celkem 77 domů.

Těžba uhlí se postupně zvyšovala a během první světové války se v dole Louis těžilo ročně až 250 tisíc tun černého koksovatelného uhlí, vesměs pro koksovnu Vítkovických

železáren. Od roku 1914 do roku 1919 byla těžní jáma prohloubena do hloubky 699,6 m. V letech 1920 až 1929 probíhala rekonstrukce dolu Louis. Jámy byly prohloubeny do konečné hloubky – těžní jáma (dnes Jeremenko č. 1) do 819 m, větrní jáma č. 2 do 590,4 m včetně jámových tůní.

V lednu 1942 byl název dolu změněn na Důl Steinböck (Zeche Steinböck) a začleněn do nacistického koncernu Hermann Göring Werke, nadále ale byl ve vlastnictví VHHT. V roce 1943 bylo zahájeno hloubení třetí jámy (současný název Vtažná jáma Jeremenko č. 3). Do června 1944 bylo při hloubení dosaženo hloubky 133 m. V letech okupace dosahoval důl díky drancování uhelných slojí nejvyšších ročních těžeb ve své historii, až 530 tisíc tun.

Po osvobození 30. dubna 1945 se důl vrátil k původnímu názvu Louis. 1. ledna 1946 byl znárodněný důl začleněn do národního podniku Ostravsko-karvinské doly (OKD) Ostrava jako důlní závod. Dne 8. prosince 1946 byl název dolu změněn na počest velitele sovětských jednotek, které osvobodily Ostravu, na Důl Generál Jeremenko a upraven v roce 1970 na Důl Maršál Jeremenko.

Konečné hloubky 1 062 m Vtažné jámy Jeremenko č. 3 bylo dosaženo až v roce 1966. Nad jámou byla postavena dominantní těžní věž kladivového typu se strojovnou v hlavě věže.

Organizačně byl Důl Jeremenko

od ledna 1958 spojen se sousedním dolem pod společným názvem Důl Hlubina. V roce 1979 byla k důlnímu poli Jeremenko připojena spodní část dobývacího prostoru Dolu Alexander. 1. července 1987 byl Důl Hlubina (včetně dolu Maršál Jeremenko) organizačně začleněn do podniku Důl Ostrava s. p., kde setrval až do 1. 8. 1993, kdy byl Důl Ostrava organizačně začleněn v rámci OKD pod odštěpný závod Odra.

Těžba probíhala až do konce roku 1992 a celkem bylo vytěženo na Dole Louis (Jeremenko) za 96 let 28,5 milionu tun uhlí. Dobývaly se v jakloveckých a hrušovských slojích ostravského souvrství. Důl měl rozlohu 290 ha, 8 pater a největší hloubka, odkud se dobývalo uhlí, byla 1 200 m.

Na základě rozhodnutí vedení společnosti OKD byla, pro zajištění ochrany ložiska vyhrazeného nerostu – černého uhlí v OKR, zajištění bezpečnosti dosud činných dolů na Karvinsku a ochranu povrchových objektů na území Statutárního města Ostrava, vybudována v letech 1993–1997 Vodní jáma Jeremenko (dále VJJ). Komplex vodohospodářského zařízení svým provozem zajišťuje udržování konstantní hladiny v zatopených dolech Ostravské dílčí pánve (dále ODP) pod stanovenou úrovní -371,5 m pod J. m. (hladina Jaderského moře), tj. cca 600 m pod povrchem. Čerpání důlních vod ve VJJ zabezpečuje plnění opatření a podmínek, stanovených v rozhodnutích státní báňské správy a veřejné správy, po ukončení hornické činnosti v dolech ODP. K 26. 6. 1997 bylo zastaveno čerpání ve všech dosud činných hlavních čerpacích stanicích Dolu Odra a bylo zahájeno zatápění celé ODP. Čerpání důlních vod ve VJJ pak bylo zahájeno po nastoupení vodní hladiny nad úroveň minimální hladiny pro čerpání -389,5 m pod J. m. a probíhá od srpna roku 2001 ve stabilizovaném rutinním provozu.

Vlastní výstavba VJJ zahrnovala rekonstrukci stávající Výdušné jámy Jeremenko 1 a Vtažné jámy Jeremenko 3, vybudování centrální čerpací stanice s ponornými čerpadly KSB UPZ 180-440/10, skladu čerpadel na povrchu, ohřevu vtažných větrů, degazační stanice, řídicího a monitorovacího systému. Vyčerpané důlní vody cca 5 mil. m³ ročně jsou odváděny potrubím a následně

vypouštěny do řeky Ostravice.

Stará část dolu ve východní části areálu byla zprivatizována, nevyužívané provozní objekty byly postupně odstraněny a ponechány jen objekty zajišťující provoz VJJ a správy závodu. Od zahájení útlu dolu v roce 1993 byla do roku 1996 zlikvidována nezpevněným zásepem jáma Jeremenko 2.

Od 1. 1. 2002 je Důl Jeremenko stejně jako ostatní doly v rámci odštěpného závodu ODRA součástí státního podniku DIAMO. Od září 2002 je zároveň sídlem odštěpného závodu ODRA.

Na Dole Jeremenko, který je posledním funkčním dolem v Ostravě, jsou pro příští generace zachovány památkově chráněné objekty: kladivová těžní věž s jámovou budovou jámy Jeremenko č. 3 a elektrický těžní stroj ve strojovně jámy Jeremenko č. 1. Kladivová těžní věž je 55 m vysoká s vyhlídkovým ochozem ve výšce 43 m. Elektrický těžní stroj 2B 4512 z roku 1924 se

pyšní původní výbavou s ojedinělým elektromotorickým systémem Siemens-Schuckert. Je stále funkční. Původně byl umístěn na Dole Jindřich v Moravské Ostravě.

Zajímavostí z historie Dolu Jeremenko je také vzácný nález z roku 1952, kdy při těžbě ve sloji Osmana na 5. patře horníci našli zkamenělý kmen stromu o délce 2,5 metru a průměru 30 cm. Tento unikátní nález byl věnován po roce 1991, v rámci oslav stoletého výročí od vzniku dolu, do mineralogických sbírek VŠB – TU Ostrava.

Se stářím 130 let od svého založení sice není Důl Louis/Jeremenko v Ostravě-Vítkovicích nejstarším ostravským dolem, ale je bezesporu jediným funkčním dolem na území města a také jediným dolem s budoucností. Takže si lze jen přát, aby zde současní zaměstnanci mohli oslavit ještě další kulatá výročí. ■

Ing. Libor Jalůvka, MBA
vedoucí odboru přípravy a realizace útlu, o. z. ODRA

**Srdečně zveme všechny zájemce na
DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ
DIAMO, s. p., o. z. ODRA**

**V sobotu 4. 9. 2021 od 10 do 16 hod.
Areál Dolu Žofie v Orlové-Porubě, Těšínská 1320
Souřadnice GPS: N 49°50.72200', E 18°25.14017'**

- Program:**
- Prohlídka lampovny s praktickou ukázkou sebezáchranných přístrojů
 - Prohlídka dílen, promítání dokumentárních filmů s hornickou tematikou o odštěpném závodě ODRA a státním podniku DIAMO, včetně nového snímku Borise Rennera s hornickou tematikou
 - Prohlídka strojovny a těžního stroje Jámy 5/1
 - Výstup na těžní věž Těžní jámy Žofie 5/1 (výška 42 m)

Občerstvení zajištěno.

Program bude přizpůsoben aktuální epidemiologické situaci a platným hygienickým nařízením.

S hornickým pozdravem „Zdař Bůh“
Ing. Petr Kříž, Ph.D., ředitel o. z. ODRA

